

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne pete vrste po 6 kr., če se o znanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, o znanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zemljiščno-odvezni dolg na Kranjskem.*)

Spisal deželni poslanec dr. Alf. Mosche

Sledeče vrstice posvečene so premišljevanjem in obsejajo predloge, ki so sad pretresovanja razmer, v kojih se nabaja dežela Kranjska k svojemu zemljiščno odveznemu dolgu.

Dosegle bodo svoj namen, ako proužročijo, da se bode občinstvo s tem predmetom vsestransko pečalo, da se izrazijo mnenja o tej zadevi ter se tako poda merodajnim in odločilnim faktorom material, ki se bo potem v korist dežele in njenih davkoplačevalcev uporabil.

Zemljiščno-odvezni dolg dežele kranjske znašal bode koncem leta 1886 4.362.340 gld.

V obče znano pa mora tudi biti, da razven tega obstoji še drug dolg, in sicer nasproti državi, ki je nastal iz podpor, katere je država deželi Kranjski v podkritje zemljiščno-odveznega dolga v teku let dovolila. Ta dolg znaša koncem leta 1886 1.912.928 gld. 32 kr.

Po Najvišje potrjenem plačilnem načrtu iz leta 1856 mora biti prvi dolg l. 1895 pokrit. Glede zadnjega takozvanega erarijalnega dolga je pa dežela Kranjska po poravnavi z dne 29. aprila 1876 zavezana, da mora do končanega izžrebovanja stipulovane dačne doklade tudi od tega termina (1895) naprej in neposredno za tem toliko časa, dokler je še kak erarijalni dolg zemljiščno-odvezne zaklade, v namen njegovega pokritja pobirati.

Na ta način bil bi ta predlog, ako ostane ista deželna naklada na neposredne in posredne davke, v 12 oziroma 21 letih, tedaj leta 1907 popolnem poplačan.

Kolikor se morajo ti dolgov obrestovati, do ločene so 5% obresti, ter bi morala dežela, da poplača glavnico in obresti, do leta 1907 vsako leto najmanj 16% no naklado na neposredne in 20% no naklado na posredne davke pobirati, pri tem pa se mora še posebej omeniti, da je vsled poravnave iz leta 1876 deželnemu zboru nalog gledati na to,

*) Na podlagi ekspozice, ki ga je sestavil g. J. N. Plautz, trgovec, ud kranjske hranilnice in njenega pregledovalnega odseka.

da se odstotki teh doklad toliko bolj zvišajo, kolikor večja postaja deželna dačna zmožnost.

Kakor že zgoraj omenjeno, navstal je dolg nasproti državi iz posojil, koje je ta dala deželi v namen, da do tuje zemljiščno-odvezno zaklado. S poravnavo iz leta 1876 določil se je takratni ostali dolg z 1.037.811 gld. 46 kr. ter se je pripoznal kot neobestljiv dolg dežele Kranjske nasproti državi.

Od tega leta naprej je zadnja v zmislu poravnave v ta namen plačevala nevračljivo letno podporo v znesku 175 000 gld. in jo ima še do leta 1895 plačevati ter poleg tega s 5% obrestljive in vračljive posojila dovoljevati, ako se letna potrebščina zaklada s to podporo in s stipulovano deželno naklado ni ali pa bi se tudi v bodoče ne pokrila.

(Daje prib.)

Shod v Logatci.

Dopoludne ob 11. uri zbralo se je v šolski sobi v Gorenjem Logatci več veljavnih mož iz Logatca, katerim so se pridružili tudi gostje iz Ljubljane in z Vrhnike, da se posvetujejo o ustanovitvi posojilnice. Zbrane nagovoril je g. dr. Vošnjak ter v daljšem govoru razlagal pomen in delovanje posojilnice, primerjal pravila posamičnih takih zavodov, uspehe njih delovanja in priporočal, kaj bi po njegovem mnenju za najmlajšo Logaško hranilnico najboljše ugajalo.

Po njegovem govoru bili so zbrani možje glede pravil kmalu jedini, sklenilo se je, da se ustanovi „Posojilnica v Logatci, registrovana zadruga z neomejenim poroštvom“ ter volili so se takoj v ravnateljstvo gg.: notar Gruntar, dr. Strgar in Josip Smolej. Za namestnika pa gg.: Toma Tolazzi in Miha Gostiša. Ti gospodje bodo vse potrebno poskrbeli, da se kmalu ustanovi posojilnica, ki bode gotovo uspešno delovala in imela dovolj gmotnih sredstev, ker so se jej že včeraj zagotovile znatne vsote.

Popoludne ob 3. uri je bil v g. Arkota gostilni v Dolenjem Logatci shod, ki je bil mnogo obilnejše obiskan, nego se je pričakovalo. Gorenji in Dolenji Logatec bila sta obilno zastopana. Cerknica

poslala je svoje najodličnejše može, razen teh prišli so volilci in župani iz Postojne, z Razdrtega, Rovt, Zavraca in Vrhnike, tako je bila precej obširna soba v prvem nadstropju vsa polna.

Shod otvoril je notar Gruntar z pozdravom došlih in nasvetoval predsednikom gosp. župana Milavca iz Cerknice.

Slednji, ki se je kot predsednik pokazal jako spretnega, dal je potem besedo dr. Vošnjaku, ki je v obširnem govoru poročal o svojem delovanju v deželnem zboru. Dr. Vošnjak omenjal je kmetijske enquete l. 1884, kritikoval razmere pri kranjski hranilnici, njene previsoke %, prestrogo postopanje pri posojilih in poudarjal potrebo zakona za hranilnice. Govoril je potem o osušenju vodâ na Notranjskem, o cesti v Rovte, Žir, v Cerknico, o užitnini za žganje in kako bi kazalo užitnino še povišati (klici: Da, na 100%!) potem pa znižati užitnino na meso in vino itd. Končal je svoj govor z zagotovilom, da se je tudi v narodnem oziru vse storilo, kar je bilo mogoče.

Govor bil je vsprejet z burnimi živio-in dobrokllici in ploskanjem in na predlog predsednika župana Milavca izrekli so navzočni deželnemu poslancu dr. Vošnjaku mej dobro- in živio-klici jednoglasno svoje zaupanje.

Logaški župan Milavec izrazil je željo, da bi se izdal nov zakon za posle, delavce in pomagace, ki le žganje pijo, delo pa zanemarjajo in da bi se kazenski zakoni preostriili, g. Korče iz Cerknice pa nasvetuje, da bi se poslom 2% od njih mezde odtegovala, iz tega pa napravil poseben fond za onemogle posle.

Potem predsednik gosp. Milavec povabi navzočnega g. dr. Ferjančiča, da bi se oglasil in razvil svoj program.

Dr. Ferjančič je po svoji elegantni vnanjosti, po svojem lepem zvonkem glasu, takoj pri prvem nastopu pridobil simpatije vseh navzočnih in mej njegovim govorom čulo se je pogosto pritrdjevanje in dobrokllici.

Govoril je v glavnih točkah blizu tako:

Na poziv svojih ožjih rojakov Vipavcev in upljivih mož tega političnega okraja sem se po dol-

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

(Dalje.)

Spomini na Bizantij.

Hočeš li imeti pravo sliko o Štambulu, prehodi ga vsega. Treba ti je iti od prvega griča, od onega, ki dela rt trokotu in ki ga pere Marmarsko morje. Tukaj je takorekoč glava Štambulova, spominsko predmestje, polno spominov, veličajnosti, svetlobe. Tukaj je stari Seraj, kjer se je poprej vzdigal Bizantij s svojo akropolo in Jupitrov tempelj; zatem je palača cesarice Placidije in toplice Arkadijeve; tu je džamija svete Sofije pa Ahmedova džamija in Atmejdan, ki obsega mesto starega jahališča, kjer so sredi kovinskih in marmornatih bogov, mej klicanjem ljudij, opravljenih v svilo in škrlat, letali četverouprežni zlati vozovi pred cesarji, svetlečimi se v biserih. S tega griča se pride v nepregloboko dolino, po kateri se razprostirajo zapadne serajske zidine, zaznamljajoče mejo staremu Bizantiju, ter se dviga Visoka porta, skozi katero se hodi v palačo velikega vezirja pa

v ministerstvo zunanjih opravkov, — predmestje mračno in tiho, v kateri, kakor se zdi, se je zbrala vsa žalobnost državne usode. Iz te doline se gre na drugi grič, kjer kvišku kipi marmornata džamija Nuri-Osmanova, svetloba Osmanova, pa izgoreli stolp Konstantinov, ki je nosil bronastega Apolona z obrazom tega velikega cesarja, prav sredi starega fora, obdan z lopami, kipi, slavoloki. Od tega griča naprej se odpira dolina tržišč (pazarišč), segajoča od džamije Bajazetove pa do džamije sultanke Valide, ter zavzema velikanski labirint pokritih ulic, polnih ljudij in kričanja, iz katerih hitiš zableščen in zaglušen. Na tretjem griči, ki ob jednom gospoduje nad Marmarskim morjem in Zlatim rogom, kviškuje velikanska džamija Solimanova, tekma sv. Modrosti, „veselje in štambulska luč“, kakor jo opevajo turški pesniki, in pa čudoliki stolp vojnega ministerstva, ki višavlja na podrtinah Konstantinovih palač, v katerih je nekaj časa bival Mohamed zmagovali, pozneje pa postarne sultanke.

Mej tretjim in četrtim gričem se razteza kakor most veliki Valentov vodovod, ležeč na dveh vrstah prav tankih svodov, obraščenih s zelenjavo, ki v gostih kitah visi nad dolino polno hiš. Pod tem vodovodom dalje idoč prispeš do četrtega griča. Tukaj, na razvalinah glasovite cerkve apostolov,

katero je utemeljila cesarica Helena, predručala pa Teodora, vidi se džamija Mohameda II., obdana z učilnicami, bolnišnicami in karavan seraji. Blizu džamije vidimo trgovišče s sužnji, Mohamedove kopeli, Markijanov steber iz granita, kateremu stoji še zdaj spodnji konec, okrašen s cesarskimi orli. Ne daleč od tega je mesto, kjer je bil trg Etmejdan, na katerem se je godilo glasovito klanje janičarjev.

Prestopiva drugo dolino, pokrito z drugim mestom, po sva na petem griči, na katerem stoji Selimova džamija, blizu starega studenca sv. Petra, ki je predelan v gaj. Pod njo, podolgoma s zlatim rogom se raztega Fanar, grško predmestje, sedišče patrijarhov, kamor se je zatekel stari Bizantij z nasledniki Paleologov in Komnenov, in kjer se je godilo grozno klanje leta 1421.

Ako se spustiš v peto dolino, si že pri šestem griči, iz čim tudi na prostoru, kateri je zavzemalo njih osem kohort štirideset tisoč Konstantinovih Gotov, zunaj kroga prvih zidov, ki so zavzemali le četrti grič, in to prav na onem mestu, katero je posedla sedma kohorta, in katero se še dandanašnji imenuje Hebdomon. Na šestem griči stoji ostanki Porfirogenetove palače, kjer so se kronali cesarji, in kateri kraj Turki dandanašnji imenujejo Tekir-

deželo, znatno boljše. Francoske naselbine se vedno množijo. Dežela je jako rodovitna in bode Franciji donala še lepih dohodkov.

Dopisi.

Iz Gorice, dne 14. nov. (Počitnice na srednjih šolah. — Nov poslanec za Koroško. — Mestno posojilo. — Nadškof Kariatis. — Prepričanje med civilisti in vojaki.) Od deželne šolskega sveta došlo je vprašanje učiteljskih konferenc o priliki, ko je prišel od ministerstva odlok, da bi se tudi tukaj uvedle takozvane „hitzferien“, ne bi le bilo umestno premestiti počitnice od 1. avg. do 1. oktobra tako, da bi za naprej počitnice trajale od 15. julija do 15. sept. kakor drugod. Kar so se učiteljski zbori v tem zmislu izrekli, nadejati se je, da bodo počitnice v prihodnjem na Primorskem istodobno kakor na Kranjskem in drugod v Avstriji.

Goriški list „Corriere“ poizvedel je — Bog vé iz kojega vira —, da se namerava baron Pino poslanstvu odpovedati. Ne vemo, koliko je na tem resnice, a kot kuriozum je zabeležiti, da imenovani list tej novosti da daja vest, da kandiduje za to mesto pl. Kleinmeyer, profesor na gimnaziji v Kopru. Iz tega se razvidi, kako izborna se uredniki „Corrierjev“ podučeni o domačih naših zadevah. Prof. Kleinmeyer je že najmanj tri leta v Gorici a za „Corrierjevega“ butca je še v Kopru na gimnaziji, kjer ni bil nikdar. Gospod Kleinmeyer bil je res v Kopru, toda na moškem izobraževališči in sicer pred štirimi leti. A pri vsem tem, da ne pozna g. Kleinmeyerja, da ne vé, kje je i. t. d., pri vsem tem ve „Corrierjev“ obrekoval, da je hud panslavist. Neso li ljudje, katerim je list namenjen, pomilovanja vredni.

Naše mestno starejinstvo potrebuje mnogo denarja, radi tega je treba novega posojila 300000 fl., s katerim se mora zidati nova artilerijska vojašnica ter preskrbeti pitna voda. Starejinstvo oddalo je posojilo nekemu tukajšnjemu židu na tak čuden način in s takimi pogoji, da menda deželni odbor pogodbe ne bode potrdil. S tem si skupi starejinstvo novo blamažo. Sicer je posojilo res potrebno, kajti pitne vode pomanjkuje po letu zelo v mestu, toda ako se bode tako iskalo vodé, kakor do sedaj, pridemo naposled do tega, da ne bode imela denarnica meščanska denarja, mesto pa ne vode.

Pravoslavni nadškof Anton Kariatis, o katerem so listi poročali, da mu je podelil ruski car podobo matere božje v briljantih, ostavil je Gorico ter se vrnil čez Trst v solnčno Grecijo.

Mej vojaki tukajšnjega pešpolka in civilisti nastali so zopet prepri, ki svedočijo, da ni še pnehala mrznja mej označenimi osobami od lanskega leta. Vojaška godba, ki je svirala navadno dvakrat na teden, ostavila je to navado že davno, da ne bi prišli vojaki v preozko dotiko s civilisti, kakor se je lani godilo, ko je vojaška godba po mestu svirala. A vse to je malo pomagalo, prepri se vendar nadaljujejo. Takih razmer mej vojaki in Italijani na Gorica poznala, dokler ni bilo novodobnega vladnega glasila. Čudno!

Iz Trnovelj pri Celji v dan sv. Martina. Celjska „Vahtarca“ je bila jedenkrat obdružila Celjske Slovence in duhovnike, da so nas pri zadnjih občinskih v Škofjivasi šuntali proti našim nemškutarjem, da so nam pomagali proti njim delati in tako pripomogli, da smo jih vrgli pri volitvah. Dalje tudi, da smo bili naše nasprotnike na tistem napali in jih tako pri volitvah prekopicnili.

„Vahtarca“ potem tudi očita nepošteno reči nam in poprej imenovanim gospodom ter čez vse prav nespodobno, neresnično in strastno piše.

Ker je pa to vse le neresnično in izmišljeno obrekovanje, „Vahterci“ to le odgovorjamo:

Kar se tiče občinskih volitev v Škofjivasi, je vsak razumen človek, kateremu so bile razmere in gospodarstvo pri občini znane, dobro vedel, da pošteni zavedni Slovenci in dobri gospodarji takega čudnega nemškutarskega gospodarstva, kakor je bilo dozdaj, pri občini ne morejo in ne smejo več trpeti. Mi smo prav težko pričakovali nove volitve in smo že poprej dobro vedeli, da, če le dosti volilcev pride k volitvi, bomo župana Okorna in njegove nemškutarske pomagače gotovo vrgli, in to se je hvala Bogu tudi zgodilo.

Popolnem neresnično je, da bi nas bili Celjski Slovenci in duhovniki zoper naše nasprotnike šun-

tali in dražili, mi smo sami dobro vedeli, kaj imamo, kot pošteni in zavedni Slovenci pri volitvah storiti.

Saj nas je moralo srce boleti in nas je bilo sram, videč, kako je naš župan Okorn skoro za vsako reč letal v Celje svoje nemškutarske proroke za svet vprašati in je puščal, da so ga sukali kakor so hoteli. Vsak pameten človek pa se mu je tudi smejal in ga je moral obžalovati zavoljo tiste pridige, pri zborovanji nemškega šulferajna pri Erjavci v Spodnji Hudinji.

On je bil tisti mož, ki bi bil gotovo hitro privolil, da bi bila naša občina vsprejela judeževe groše od nemškega šulferajna za nemško šolo v Škofjivasi, pa hvala Bogu, drugi odborniki so to pri vsaki seji zabranili. To čudno Okornovo obnašanje pa za našo slovensko občino gotovo ni bilo častno; zaradi tega je on tudi izgubil zaupanje pri volilcih.

Mi smo Okornu dolgo prizanašali, pa vsake čudne reči mora biti jedenkrat konec, in to se je moralo zdaj zgoditi. Kar je mož iskal, to je našel, in kar je zaslužil, to je tudi dobil.

Dokaz, da so bili Okornovega gospodarstva pri občini že vsi siti, je tudi to, da ga še njegovi sorodniki neso volili; može pa, katere smo bili mi postavili za odbornike, so volili tudi posestniki, katerih nismo poprej nikdar prištevali k Slovincem, in tako smo vsi skupaj združeni dosti jasno besedo spregovorili zoper nemškutarijo, čudno gospodarstvo v naši občini in župana Okorna.

Naši nasprotniki so sicer zoper volitve rekurali, ker so jih Celjski nemškutarij tako dolgo šuntali in zoper nas hujskali, da so se jim udali. Mi dotične Celjske trgovce, doktorje in druge može dobro poznamo in, kadar bomo v Celji kaj potrebovali, tudi dobro vemo, kje bomo kaj kupili in kam se bomo v drugih zadevah obračali, to naj si naši Celjski nasprotniki dobro zapomnijo, mi pa tudi. Z rekurzom pa nasprotnikom ne bo nič pomagano, ker se je volitev popolnem po postavi in v najlepšem redu vršila.

Če bi se pa zgodil čudež, da bi se vendar nove volitve razpisale, potem bomo našim nasprotnikom še drugače pokazali, kdo je in mora biti gospodar naši slovenski občini.

Pri novih volitvah bi nas prišlo iz Trnovelj in cele občine, kakor listja in trave, in takrat bi se še drugače poskusili.

Resnično, resnično Vam povemo, v naši slovenski občini je nemškemu šulferajnu, nemškutariji in županu Okornu za vselej odzvonilo, za to mi dobro stojimo. Da bode pa nam to verjeli, Vam še to povemo.

Prejšnja leta se je vsak posestnik branil iti k volitvi z izgovorom, da nema časa, ker mora doma delati in je rekel, da se bo vse lahko brez njega zgodilo, naj pa drugi gredo volit. Ko smo pa letos volilec povedali, da nam preti nevarnost za radi nemškega šulferajna in nemške šole, če bi bilo nas premalo pri volitvi in bi bil zopet Okorn z drugimi nemškutariji izvoljen, — je pa vsak mož rekel, „če je pa tako, potem grem pa kar ročno volit“, in vsak volilec je skoro po konci poskočil, ko smo mu to naznanili, vsi pa so šli potem z velikim veseljem volit.

Dve ženski sta še celo rekli, da že dasta Slovincem volilno pooblastilo, pa le tedaj, če Lončarja in Okorna ne bodo več volili. Gospod Okorn naj se pa zdaj lepo zahvali Celjskim nemškutarjem, da so ga tako na led zapeljali in zmotili, da je izgubil pri nas zaupanje in županstvo. Če bo on zdaj, ko je šel v zaslužni pokoj, delal za svoje narodne grehe pokoro in se bo pošteno poboljšal, potem bomo ravno taki prijatelji, kakor smo bili poprej; pokora pa mora biti resnična in velika, ker so bili tudi narodni grehi silno veliki.

Sicer bomo pa še le videli, kakšen račun nam bo Okorn položil, kadar bomo prevzeli od njega občinsko gospodarstvo in premoženje, — in kadar bomo to vse natanko pregledali, potem bomo še le spregovorili o vsem tem zadnjo besedo.

Fran Košenina, občinski odbornik; Adam Kostomaj, občinski odbornik; Josip Piliš, občinski odbornik; Martin Vincl, posestnik; Jakob Ločičnik, posestnik; Jurij Kranjec, posestnik; Josip Gaber, posestnik; Josip Kolar, posestnik; Štefan Stepišnik, posestnik; Jakob Pangar, posestnik; Matevž Ostrožnik, občinski odbornik; Jakob Piliš, občinski odbornik; Fran Stožir, občinski svetovalec in veliki posestnik; Josip Rezar, občinski odbornik.

Domače stvari.

— (Podpora.) Deželni odbor kranjski je na prošnjo deželnega poslanca gosp. Janko Kersnika na Brdu dovolil po toči in viharju poškodovanim v okraji Brdskem 300 gld. podpore. Tudi naše okrajno glavarstvo v Kamniku je s pomočjo gospodov župnikov nabralo nad 200 gld., kateri so se mej najpotrebnejše poškodovance razdelili.

— (Deželna vinarska in sadjarska šola v Grmu) se bode v četrtek 18. novembra slovesno otvorila. Ob 9. uri sv. maša v farni cerkvi sv. Mihaela. Potem v šolski sobi slavnost otvorjenja z nagovorom zastopnika deželnega odbora, dr. Vošnjaka. Po slavnosti ogledovanje poslopij in zemljišč k šoli pripadajočih. Ob 1. uri banket v Rudolfovem.

— (Zagrizenost nekaterih Celovških Germanov) do slovenščine je že tako daleč prišla, da pretijo s kaznijo špeharjem, prihajajočim s Kranjskega, osobito iz Ljubljane, zaradi slovenskih oglednih listov. Bi pač bilo umestno dotične gospode (ali gospoda), ki ta posel opravljajo, vprašati, od kod imajo ta ukaz, mami jim ga je dal sam Celovski magistrat!? Ali pa kar sami na svojo roko uganjajo take burke!? Vsekako mora to prenehati, sicer bode treba z enakimi represalijami odgovarjati na vsako nemško pisanje.

— (Čitalnica v Šiški) imela je včeraj jako zanimivo „Martinovo besedo“, ki se je vršila od mraka do zore v prepolnih prostorih Koslerjeve zimske pivarne. Zopet je mešana zbor v pesni „Opomin k petju“ in „Želje“ upletel novo pero v zaslužni svoj venec. Pohvalno pel je tudi moški zbor „Sokolsko“, „Danici“ in Mašekove „Strune“. — Z ozirom na broj članov moškega zbora, velja prislovica: „malo jih je, a so ljudi!“ Odličien prostor obilnega sporeda zavzima „Duett in finale“ za 2 gosli. Dasiravno je poprej izbran oddelek, 14. mož vojaške godbe sviral ouverturo k operi „Savojardi“, vendar sta mlada gospoda goslarja J. Zavadli in Godčev vzbudila posebno zanimanje in stekla si povsem zaslužen pohvalo. Gosp. Zavadli je nova muzikalna moč, ki kaže one lastnosti, s katerimi se utegne popeti na umetniško stopinjo. Mej koncertnimi točkami, katere je vojaška godba dovršeno svirala, vzbudile so posebno pozornost „Variacije na rogu“. Vesela igra „Blaznica v 1. nadstropji“ in burka „Zdaj gre sim zdaj tje“ igrali sta se gladko in z ono živahnostjo, ki ugoden uspeh zagotavlja, ako so naloge v rokah tako spretnih močij, kakor so n. pr. gospa in gospod Gutnik, g. Fr. Košenina, g. Ravnikar, Milavc i. dr. Ob 10. uri izvršen bil je spored besede. Po kratkem prestopu pričel je ples, ki je trajal še mnogo dlje nego beseda. Bilanca o tej veselici bo sigurno kazala zadovoljnost odbora, občinstva in gostilničarja, torej na vsej črti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 15. novembra. Kaulbars določil 17. dan novembra kot rok za odgovor na zahtevano zadoščenje, ker so v Plovdivu ruskega konzulatskega kavasa zaprli. Zahteval je tudi da vojaštvo v Plovdivu rusko zastavo pozdravlja.

London 15. novembra. Vse časopistvo zmatra Kalnoykyey expose v miroljubivem zmislu in kot novo jamstvo, da se ohrani evropski mir.

Niš 15. novembra. Skupščina zaključil prestolni govor, izražujoč zahvalo za postavodavno delovanje.

Rim 15. novembra. Kralj podelil avstrijskemu veleposlaniku Ludolfu veliki križ Mavricijevega reda.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. nov.	7. jutraj	732-33 mm.	7-0° C	sl. sev.	obl.	8-00 mm.
	2. pop.	730-95 mm.	8-4° C	sl. zah.	dež.	dežja.
	9. zvečer	729-92 mm.	7-4° C	sl. zah.	obl.	
14. nov.	7. jutraj	727-04 mm.	6-6° C	sl. zah.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	726-56 mm.	11-4° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	726-53 mm.	6-4° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 7-6° in 8-1°, za 3-5° in 4-2° nad normalom

Dunajska borza

dné 15. novembra t. l.

Papirna renta	83 gld. 75 kr.
Srebrna renta	84 „ 85

Zlata renta	113	gld. 25	kr.
5% marčna renta	100	95	
Akcije narodne banke	870	—	
Kreditne akcije	284	—	
London	125	55	
Srebro	—	—	
Napol.	9	92 1/2	
C. kr. cekini	5	92	
Nemške marke	61	42 1/2	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld. 132	
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 171	
Ogrska zlata renta 4%	103	20	
Ogrska papirna renta 5%	92	75	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 118	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	99	10	
Kreditne srečke	100	177	
Rudolfove srečke	10	18	
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v	210	75	

Zahvala.

Globoko ganjeni vsled nenadomestljive izgube našega presrečno ljubljene soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta, gospoda

Gustava Tönnies-a,

stavbenega podvzetnika, lastnika fabrike in posestnika zlatega križca za zasluge s krono,

ne moremo se osebno srčno zahvaliti vsem, ki so mej boleznijo ljubljene pokojnika ustno in pisмено nam izkazali svoje sočutje. Izpolnemo za tega delj svojo dolžnost tem potom ter izrekamo najgloblje zahvalo za skazano sočutje, kakor tudi za darovane lepe vence, ravno tako tudi vsem od blizu in daleč, ki so skazali pokojniku poslednjo čast, spremivši ga k gomili.

V Ljubljani 15. novembra 1886.

(845)

Zaljubljeni ostali.

Mesto vsake posebne objave.

Krščansko udani v božjo voljo, naznanjamo tem potom vsem sočustvujočim, da je Vsemogočnemu dopalo, našo ljubljeno jedino hčerko, oziroma sestrico in unukinjo

A N O

včeraj ob 1. uri po noči po kratki bolezni v nežnej starosti petih let k sebi poklicati.

Posvetni ostanki dragega prezgodaj umrlega deteta preneso se danes ob 4 uri popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu k rodbinski rakvi, v katero se polože.

V Ljubljani, dne 15. novembra 1886.

Ivan Perdan, Marija Perdan roj. Lenček, stariši.

Ernest in Pepi, brata.

Marija Perdan roj. Klembas, stara mati. (844)

Pogrebni zavod Frana Doberleta.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigovodnih knjižnicah:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3 3/4 pble v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša se svojimi potoki, rekami in jezeri ji za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravljaliti, podaje čislani gospod pisatelj na jako umeven način v gori omenjeni knjižici. Le-ta bo vsakemu ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjižico osebno velečestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebirali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Uljudno naznanjam, da imam, začeniši s

13. novembrom t. l., svojo (841-2)

odvetniško pisarno
v Ptui.

V Ptui, dne 14. novembra 1886.

DR. FRAN JURTELA.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Katera obitelj

vsprejela bi samca za 3 mesece v svojo sredino, ter preskrbela ga s hrano, stanovanjem in postrežbo? (843-1)

Ponudbe blagovolijo naj se oddati pod naslovom „U 39“ do 27. t. m. pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

14. novembra.
Pri m. m. Landeis z Dunaja. — Genolokovski iz Prage. — Oswald z Dunaja. — Solr iz Budimpešte. — Rosantis z Dunaja. — Witten, Martin iz Trsta. — Weiss iz Gorice. — Welman, pl. Eitelberger z Dunaja. — Pri m. m. Lupini, Fakler, Piss z Dunaja. — Spert, Geiger iz Linca. — Braun, Lamberger z Dunaja. — Haberl, Hahner iz Celovca. — Horowitz, Muller, Handl z Dunaja.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld., z odtegljajem 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (787-19)

Št. 7179.

(826-3)

Razglas.

Deželni odbor kranjski objavlja, da so s svojim razglasom dne 18. oktobra 1886 št. 6800 napovedane odkupninske obravnave o samostojni deželni nakladi po 6 gld. od vsakega hektolitra (oziroma po 6 kr. od vsakega litra) porabljenih žganih pijač (žganja, špirta, ruma, araka, punčnega cveta, rozolije, likera in poslaščeni žganih pijač sploh za leto 1887. za posamezne zdolej omenjene davčne okraje določene, kakor pri vsakem okraji zaznamovano. Pri tej priliki se vnovič objavljajo zadevne letne odkupninske povprečnine in dostavljajo, da pri odkupninski obravnavi mora prisotna biti večina vseh obdačenih obrtnikov davčnega okraja po osebah in po obsegu obrta; da mora ta večina pritrditi odkupninski pogodbi; da pooblastenci obrtnikov morajo seboj imeti legalizovana pooblastila in konečno, da se odkupninski pogoji pozivedo pri deželnem odboru kranjskem in pri c. kr. okrajnih glavarstvih.

Te odkupninske obravnave se bodo vršile za davčni okraj:

Postojina, z odkupninsko povprečnino 2400 gld., dne 16. novembra 1886 dopoldne v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Postojini;

Vipava, z odkupninsko povprečnino 400 gld., dne 18. novembra 1886 dopoldne v pisarni c. kr. davčnega urada v Vipavi;

Senožeče, z odkupninsko povprečnino 1200 gld., dne 20. novembra 1886 dopoldne v pisarni c. kr. davčnega urada v Senožečah;

Bistrica, z odkupninsko povprečnino 1600 gld., dne 22. novembra 1886 dopoldne v pisarni c. kr. davčnega urada v Bistrici;

Krško, z odkupninsko povprečnino 600 gld., dne 24. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Krškem;

Mokronog, z odkupninsko povprečnino 1600 gld., dne 20. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Mokronogu;

Rateče, z odkupninsko povprečnino 300 gld., dne 22. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Ratečah;

Kostanjevica, z odkupninsko povprečnino 400 gld., dne 23. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Kostanjevici;

Radovljica, z odkupninsko povprečnino 10.000 gld., dne 18. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Radovljici;

Kranjska gora, z odkupninsko povprečnino 2.800 gld., dne 20. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v gostilni gospoda Janeza Hribarja v Kranjski gori;

Kranj, z odkupninsko povprečnino 14.000 gld., dne 20. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Kranji;

Škofja Loka, z odkupninsko povprečnino 5.200 gld., dne 17. novembra 1886 ob 9. uri dopoldne v občinski pisarni v Škofji Loki;

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 7. novembra 1886.

Tržič, z odkupninsko povprečnino 4000 gld., dne 23. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v občinski pisarni v Tržiči;

Logatec, z odkupninsko povprečnino 2000 gld., dne 16. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Logatci;

Idrija, z odkupninsko povprečnino 1600 gld., dne 22. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Idriji;

Lož, z odkupninsko povprečnino 3000 gld., dne 19. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Loži;

Črnomelj, z odkupninsko povprečnino 400 gld., dne 18. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Črnomlju;

Metlika, z odkupninsko povprečnino 400 gld., dne 22. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Metliki;

Litija, z odkupninsko povprečnino 6000 gld., dne 19. novembra 1886 dopoldne ob 10. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Litiji;

Zatičina, z odkupninsko povprečnino 1600 gld., dne 22. novembra 1886 dopoldne ob 10. uri v gostilni gospoda Fortune v Zatičini.

Novo mesto, z odkupninsko povprečnino 1600 gld., dne 22. novembra 1886 dopoldne ob 10. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Novem mestu;

Žužemperk, z odkupninsko povprečnino 600 gld., dne 18. novembra 1886 dopoldne ob 10. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Žužemperku;

Trebno, z odkupninsko povprečnino 400 gld., dne 20. novembra 1886 dopoldne ob 10. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Trebnem;

Kamnik, z odkupninsko povprečnino 12.000 gld., dne 16. novembra 1886 dopoldne ob 10. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Kamniku;

Brdo, z odkupninsko povprečnino 2400 gld., dne 17. novembra 1886 dopoldne ob 10. uri v pisarni c. kr. davčnega urada na Brdu;

Kočevje, z odkupninsko povprečnino 1200 gld., dne 24. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Kočevji;

Velike Lašče, z odkupninsko povprečnino 1200 gld., dne 23. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Velikih Laščah;

Ribnica, z odkupninsko povprečnino 3000 gld., dne 22. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada v Ribnici;

Vrhnika, z odkupninsko povprečnino 2000 gld., dne 22. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. davčnega urada na Vrhniki;

potem za davčni okraj Ljubljanske okolice z odkupninsko povprečnino 14.000 gld. in za Ljubljansko mesto z odkupninsko povprečnino 14.000 gld. skupne dne 23. novembra 1886 dopoldne ob 9. uri v pisarni c. kr. okrajnega glavarstva v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.